

tillfredsställande säkerhet kan ställas. Den som ej kan lämna säkerhet i fast egendom bör också ha möjlighet att lämna företagsinteckning.

Bidragen till trädgårdsnäringens rationalisering har under det senaste året kraftigt minskat. Budgetåren 1963/64 och 1964/65 utgick bidrag med respektive 325 000 och 350 000 kronor. Under det sist förflutna budgetåret har bidrag utgått med endast 236 000 kronor. Detta beror inte på att rationaliseringsverksamheten inom trädgårdsnäringen har minskat. Tvärtom har de beviljade lånegarantierna för rationaliseringsändamål inom näringen ökat under ovannämnda budgetår från resp. 2,8 och 3,2 till 3,9 milj. kronor.

Att bidragsbeloppen minskat beror i stället på att statsbidragsbestämmelserna synes vara alltför snävt avpassade för trädgårdsnäringens behov. Regeln om att statsbidrag för ett och samma företag normalt ej må utgå med mer än 8 000 kronor synes av lantbruksstyrelsen ha tolkats så, att om ett företag t. ex. år 1956 erhöll 5 000 kronor i statsbidrag, så kan det vid en ny rationaliseringsåtgärd år 1967 inte erhålla mer än 3 000 kronor. Detta tillämpas även om en helt ny ägare innehar trädgården. Om en fastighet tidigare använts för jordbruksändamål och dåvarande innehavaren erhållit 8 000 kronor i statsbidrag, får en nybliven trädgårdsodlare på denna fastighet inget statsbidrag alls.

Jag anser för min del, att en översyn av ifrågavarande statsbidragsbestämmelser bör ske. Då statsbidragsbestämmelserna infördes år 1955 bör det nu vara hög tid att överväga, hur lång tid som bör förflyta, innan ett företag på nytt kan erhålla statsbidrag i samband med rationaliseringsåtgärder. Skäl finnes givetvis för att en viss tid bör ha gått, men det kan starkt ifrågasättas, om det är riktigt, att en i övrigt bidragsberättigad företagare vid en rationaliseringsåtgärd 1967 inte skall erhålla fullt statsbidrag, därför att han — eller rent av den tidigare ägaren — erhöll sådant år 1956.

Med hänsyn till trädgårdsnäringens arbetsintensiva karaktär och att även större företag både har stort medelsbehov och bör stimuleras till ökad rationaliseringsverksamhet, bör det också övervägas, om inte även företag, som har tre mot nu två helårsanställda arbetare, bör anses vara statsbidragsberättigade. Den penningvärdeförändring, som skett, bör också motivera en höjning av det maximala bidragsbeloppet från 8 000 till 10 000 kronor.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte an-
hålla om skyndsamt utredning i syfte att förbättra ovan-
nämnda låne- och statsbidragsbestämmelser för träd-
gårdsnäringens behov.

Stockholm den 26 januari 1967

William Björk (s)